

גנזי מלכים

גנזים ציצים ופרחים על פרשיות השבוע
משולחנם ומשנתם של רבותינו חכמי תימן זיע"א

פרשת וישלח - וישב
גליון י"ב

חדש במאורות

בית ההוראה העולמי לקהילות קודש תימן
 בראשות מרנן ורבנן שליט"א

תובנות בפרשה

במשנת הגאון חיים כסאר זצ"ל
 לרגל יומא דהילולא

הננו שמחים לבשר לציבור הרחב, הצמאים לדבר ה' זו הלכה, כי בס"ד לאחר עבור דה מאמצת בימים אלו יהיה ניתן להאזין לשיעורים שיחות ודרשות מעצימים ומרתקים מטובי הרבנים והמרצים בקו המאורות - הקו העולמי ליהדות תימן. להאזנה חייגו כעת - 8416* שלוחה 2. כמו כן, לשאלות בהלכה בכל שעות היממה מאת הרבנים הגאונים שליט"א, בענייני חנוכה ועוד - חייגו למספר זה, שלוחה 1.

בימים אלו נשלמות ההכנות וההיערכות הגדולה לכינוס היסטורי ומיוחד, לכל מוקירי זכרם של רבותינו הגדולים זיע"א, מיד לאחר ימי החנוכה הבעל"ט ית' קיים מעמד אדיר של התאחדות והתייחדות לזכרם של רבותינו המאורות הגדור לים זיע"א, על ידי המרכז הרוחני העולמי ליהדות תימן 'המאורות', בראשות הרב יהורם יפת שליט"א.

לראשונה מאז פטירתם - על גבי מסכי ענק יוקרן סרט נדיר ומיוחד על חייהם ופעלם של רבותינו, וכן שיר מיוחד שיופק לראשונה במעמד נדיר זה על ידי מיטב האמנים שמזה זמן רב שקדו על הפקת השיר. שי מיוחד יחולק לכל המשתתפים, ועוד ועוד.

המעמד יתקיים בהשתתפות ממשיכי דרכם של רבותינו שליט"א, המשמשים בקר' דש בדרך אביהם ומקריינים מהודם בקהילות הקודש, ובראשות מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א. פרטים יבואו א"ה.

שאלות ותשובות

משולחנם של רבני בית ההוראה שליט"א

בדין הדלקת נר חנוכה בישיבה

מאת הגאון רבי אוריאל חוברת שליט"א

רב הישוב נחליאל, וחבר בית הדין מטה בנימין

שאלה: מה דין בחור ישיבה בהדלקת נר חנוכה, לפי הדעות שאינו מדליק ומברך בפני עצמו, האם יכול הוא להדליק קודם להדלקת הישיבה או להדלקת אביו ולברך או לא.
תשובה: הנה רק בספק אם מדליקים עליו בבית, יש מחלוקת אם מברך לעצמו, דעת הט"ז מדליק ומברך, ודעת המגן אברהם שידליק בלא ברכה, עיין בשולחן ערוך סימן תרע"ז במשנ"ב (ס"ק ב'). אבל כשברור לו שמדליקים עליו אינו יכול לברך. ונלע"ד גם אם רוצה להדר ולהדליק עם ברכה קודם שמדליקים עליו בבית, לא יכול לברך. והראיה מדאיתא במסכת שבת (דף כ"ג ע"א) אמר רבי זירא מריש כי הוינא בי רב משתתפנא בפריטי בהדי אושפיזא. בתר דנסיבי איתתא אמינא, השתא ודאי לא צריכנא, דקא מדליקי עלי בגו ביתאי. ולפי זה, אם היה יותר מהודר להדליק באופן זה שאתה רוצה, ודאי שרבי זירא לא היה סומך על ביתו, והיה מדליק קודם הזמן שהם מדליקים עם ברכה. וכן ראיתי שפסק להדיא במחזור ויטרי (סימן רל"ח) וז"ל, ואנשים הרבה בבית, אף על פי שחלוקין באכילה, ישתתפו לקנות נר אחד ותו לא. ואם הוא במקום אחר, כגון הבאים ללמוד חוץ לביתם, או אורה, אין צריך ליתן נר אם יודע שאשתו או אביו ואמו מדליקין במקומן, עכ"ל.

וא"כ היה מקום להקשות לשיטת מחזור ויטרי, למה ר' זירא היה משתתף בפרוטה קודם שנשא אשה? הרי הוריו מדליקים בביתם ומציאים אותו ידי חובה. ואפשר לומר בפשטות

(המשך בעמוד 2)

תלמידו המובהק הרה"ג רבי איתמר חיים הכהן שליט"א.

מפי חבריו שלמדו עמו בישיבה, וכן מפי תלמידיו, שמענו אודות שקידתו העצומה עוד מימי עלומיו. מעולם לא הפסיד עת אחת מעתות הלימודים, ואפילו בזמן מחלה או דוחק ועוני. כל רגע היה יקר וחשוב בעיניו. בעינינו ראינו, כי כשהיה מגיע לביתו, היה שואל למלוויו אם יש להם איזו שאלה, או אם רצונם לשנות או לאכול, ואם לאו, היה אומר להם, לחיים ולשלום, ומיד נכנס לביתו, נוטל ידיו בכלי נטילה שעמדו סמוך לפתח מבפנים, וחוזר לתלמודו.

כשהיו נכנסים לבקרו, היה מגביה ראשו מן הספר, שואל בשלום המבקר, משיב לשאלתו, ומיד מוריד ראשו וממשיך בתלמודו, עד השמעת השאלה הבאה. פעמים רבות נכנסתי אצלו ועמדתי לידו, ולא הרגיש בכך אלא לאחר שהשמעתי קול. אז הרים ראשו מן הספר, כשהוא נושם נשימה ארוכה ועמוקה, כמי שהשלים מלאכה קשה.

פעם אחת לעת זקנתו, ישב אבא מארי רבי שלום אפרים הכהן זצ"ל ולמד לפניו. באותו יום היה רבינו הגדול זצ"ל חלש ובאמצע הלימוד החל לנמנם. אמר לו אבא מארי זצ"ל, אולי אפסיק ללמוד. אמר לו, מדוע. אמר לו, אולי מארי רוצה לישון. אמר לו בגערה, וכי באנו לעולם הזה לישון, ומיד התגבר כארי והמשיך להקשיב ללימוד.

כיוצא בזה אירע כאשר ישבנו עמו לסדר את חיבורו קיץ המזבח על התורה. כעבור כמה שעות, ביקש שנמתין לו עד שינוח. הוא כיסה את גופו וראשו בשמיכה, נשען כרכו על הכר הזקוף במטתו אצל הכותל ונרדם. לתומנו סברנו כי נצטרך להמתין כך זמן רב, אך להפתעתנו כעבור חמשה רגעים השליך את השמיכה מעליו, ישב על המטה והמשיך מהיכן שהפסקנו.

(קיץ המזבח, דרך החיים)

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ פְנֵעַן
 (ל"ז, א')

ופירש רש"י, ביקש יעקב לישב בשלווה, קפץ עליו רוגזו של יוסף, אמר הקב"ה, לא דיין לצדיקים מה שמתוקן להם לעולם הבא, אלא שאף מבקשין לישב בשלווה בעולם הזה, עד כאן. ולכאורה קשה, מה החיסרון בכך שמבקשים הצדיקים לישב בשלווה, הלא אדרבה על ידי כך יוכלו הצדיקים לעסוק בתורה בנחת, וכמו שאמרו במדרש (ילקוט שמעוני רמז רנ"ח), רבי שמעון בן יוחאי אומר לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן, לפי שעסקו בה בלי טרדה, ואם כן מהו החטא בבקשת השלווה.

וביאר הגאון רבינו חיים כסאר זצוק"ל, שהיות והאדם חומרי, ומחמת כך הוא עתיד לחטוא, ואף על צדיק נאמר אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, לכן יש חשש שמא כשישכל באיזה חטא, יגרום לו חטאו ללכת אחר היצר הרע ולעזוב חיי עולם. ולכן העצה היעוצה להינצל מכך היא שלא יהיה האדם בשלווה בעולם הזה, ובכך לא יתקשר לעולם הזה ולא יעשה קבע אלא עראי, ואז אפילו שיחטא לא יגרר אחר היצר הרע, ולכן גינה הקב"ה את השלווה לצדיקים, כי בבקשת השלווה יש סכנה גדולה.

ולפיכך, האדם המשכיל יעשה דרכי ה' עיקר ודרכיו טפלים, כמו אבותינו הקדושים שהלכו בעולם הזה כמו גרים שנאמר במ תמיד לשון גירות, כי ראו שחיי העולם הזה הבל, ואין כדאי לו לאדם להתיישב בו בקביעות כי הוא עובר דרך, ורצו אחרי דרכי ה' ובנו להם בית דירת קבע לעולם הבא אשריהם ואשרי חלקם.

ואכן, מה נאים ומה יאים דברים אלו למי שאמרם, רבינו הגדול אשר היה פרוש מכל הבלי עולם הזה, וכל ימיו היו שרשרת אחת של התמדה גדולה ועצומה בכל חלקי התורה, מתוך חיי דוחק צער ויסורים קשים ומרים שלא ניתן לתארם. ונביא כאן כמה שביבים מדמותו רבת האנפין, כפי שכתב והעיד

לשאלות בהלכה בכל שעות היממה - חייגו כעת: 8416*

יהודי סגולה

שביבים והנהגות על גדולי הדורות

הגאון רבינו משומר צובירי צוק"ל

~ נלב"ע כ"ז תשרי ה'תש"פ ~

הרב זצ"ל נולד בתימן לאביו רבי חיים זצ"ל שהיה ירא ועובד ה' מנעוריו, ויחד עם אמו הרבנית ע"ה השרישו בילדיהם את האהבה לתורה ולתלמידי חכמים וזכו לעלות לארה"ק. בתחילה התיישבו במעברת בית ליד ולאחר זמן עברו לגן יבנה וגם שם חיו במעברה בתנאים לא תנאים, אך שמחה הייתה למשפחה כי זכו לחונן את עפרה של ארץ ישאל.

אביו זצ"ל דאג לחינוכם התורני של הילדים גם כשלא הייתה מסגרת מתאימה. בשנת ה'תשי"א הגיע פעיל מיוצאי תימן ופנה לאביו של הרב זצ"ל לרשום את הילדים לישיבת "פורת יוסף" שהוקמה אז ברחובות. כמובן שהוריו של הבן משומר שמחו מאוד ומיד הכינו עבורו תיק קטן ובו מעט בגדים ושלווהו ליישיבה.

הילד משומר צובירי בלט בשמו משאר הילדים, הרב קובנר זצ"ל הביע את התקרנותו מנין לשם זה "משומר" וענה לו מפני שנולד בליל חג שברי עות והיות שמנהג ישראל להיות נעורים וללמוד תורה בלילה זה, נקרא "משומר". כך החל את חייו הצעירות במסלול של עלייה ושקידה בתוריה מתוך מסירות נפש של ממש בישיבה. לימים סיפר הרב זצ"ל על אותם ימים קשים שהעניית הייתה ניכרת מכל פינה, עד כדי שפרוסת לחם אחת עם מרגרינה הייתה נחשבת למעדן מלכים... אבל היינו מתענגים על לימוד הגמרא גם מתוך תחושת רעב, היינו ישינים בצפיפות כמה תלמידים במיטה אחת אבל למרות כל זאת, זה לא הפריע מרוב ההשתוקקות והרצון העז ללימוד התורה. בלילה אחרי הסדר השלישי לא היה מה לאכול וכך היה הרב משומר נשאר שוקד על תלמודו עד השעות המאוחרות של הלילה ובבוקר למחרת היה ניצב על מקומו לתפילה בבית המדרש בין הראשונים. גם בערוב ימיו יעידו בני ביתו שכ שיעלו על יצועם, הרב היה עדיין עם הגמרא או השולחן ערוך על הסטנדר שקוע בלימודו וכשי קמו בבוקר ראו את אותו המראה, הרב יושב על הסטנדר ולומד לפני התפילה כאילו לא הלך לישון כלל.

כשהגיע לפרק האיש מקדש נשא את רעייתו הרבנית תליט"א לבית משפחת שרעבי, חניי כת מינר הרב וולף ובני ברק, אשר לקחה על

עצמה מתוך מסירות נפש את כל ענייני הבית על כתפיה ודאגה לו בכל נימי נפשה עד ערוב ימיו, כדי שיוכל לעסוק בתורה כאוות נפשו הטהורה. ספרה הרבנית תליט"א: "הרב היה נוסע ביום ראשון בבוקר ללימוד ככולל ברמת גן (כי לא היה אז כולל בגן יבנה) ורק ביום שישי בבוקר היה חוזר לביתו. העניית אז הייתה ממש קשה, היינו מחלקים עגבנייה אחת לחמש נפשות! אך הכול היה שווה בשביל שאבא ימשיך ללמוד ולהתעלות בתורה". באותם שנים זכה לקרבה מיוחדת אצל גדולי ישראל כמו הגאון רבי צבי מרקוביץ זצ"ל ראש ישיבת קרלין, הגאון המקובל רבי יואל קלור פט זצ"ל והדיין הגאון רבי זבולון גרז זצ"ל אב"ד רחובות אשר ראו בו שעתידי הוא לגדולות ואכן שנים ספורות לאחר מכן, הציבו בגן יבנה פנו אליו שיקבל עליו את תפקיד הרבנות ואף הגישו בקשה מיוחדת לכך ברבנות הראשית.

כל נושא היהדות וההלכה היו מונחים אצלו בצורה ברורה וזבזביו נפלא וכשנבחר ברבנות הבוחנים התפעלו מאוד מהיקף ידיעותיו ועוצם בקיאותו וסמכו ידיהם עליו. בשנת ה'תשכ"א נבחר לכהן ברבנות עד שארית ימיו. הרב מילא תפקיד זה באמונה ובמסירות ויחד עם זאת דאג להוריה את אור התורה על ידי שיעורי תורה שהיה מוסר בעצמו תמידן כסדרן, נוסף לדאג תו לכל ענייני חיזוק וביצור הדת, כשרות וטהרה בעיר. בחוכמתו העדינה ובצניעותו, בדרכי נועם ובאווירה טובה ידע את הדרך העולה במסילה, לקרב את בני הישוב שישתתפו בתפילות ובשי עורי תורה בבתי הכנסת, כשהוא עצמו היה מכתת רגליו מבית כנסת למשנהו כדי לקרב ולהביא את דבר ה'.

בשנים האחרונות חלה הידרדרות במצב בריאותו, ובתקופה האחרונה נחלש יותר ובשבת בראשית כ"ז בתשרי ה'תש"פ, בבוקר יום השבת השיב בביתו את נשמתו הטהורה לבוראה לקול זעקת "שמע ישראל" של בני משפחתו. הניח אחריו דור ישרים מפואר זרע ברך ה', את רעייתו הרבנית תבלחט"א, בניו, בנותיו, חתניו, נכדיו ניניו, ובני ניניו ההולכים בדרך התורה והמצוות ומרביצים תורה ויראה בדרכו. תהא נשמתו צרורה בצרור החיים אמן. (הרב מרדכי כהן - מערכת משכן שילה)

(המשך מעמוד 1)

שהוריו של רבי זירא לא היו מדליקים עליו, ולכן נאלץ להשתתף בפריטי קודם נישואיו, אבל לאחר נישואיו אשתו הייתה מדלקת והיה יוצא ידי חובה בהדלקת אשתו. וכן ראיתי בשו"ת יחזה דעת (סימן מ"ג) שנתקשה בזה, ותיירץ ג"כ שהוריו לא היו מדליקים עליו, והביא ראיה מתוספסת חולין (דף מ"ו ע"א ד"ה ערוקאי), עיי"ש באורך.

והן אמת שרבו הדעות בזה, דאיכא דס"ל שהישיבה היא העיקר, שהרי נמצא שם רוב הזמן ואיכא חשדא אם לא מדליק נרות חנוכה, וכמו שכתב הרב שתילי זתים (סימן תרע"ז ס"ק ג') בדין אכסנאי, שאינו יוצא במה שמדליקים עליו בביתו, ולא במה שישתתף עם בעל הבית, משום חשדא, עיי"ש. ויש דס"ל שעיקר ביתו זה בית הוריו, כי בזמן שהוא לא מרגיש בטוב או בחגים, הולך הוא לבית הוריו. ונראה לע"ד שהיום ליכא משום חשדא, כיון שיש מדליקים בתחילת השקיעה ויש בסוף השקיעה, יש מדליקים נרות חנוכה בחוץ, ויש נוהגים להדליקם בתוך הבית כגון שנמצאים בבית גבוהה על קומות, ואיכא טפי פרסום הנס בתוך הבית מאשר בפתח הבית, ומהאי טעמי לא יבואו לחשוד בו. וכן ראיתי כיו"ב שכתב הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א בספרו שולחן ערוך המקוצר (חלק ג' עמוד רס"ד) והסכים לזה הגר"ש ואזנר זצ"ל, עיי"ש. מכל מקום מידי פלוגתא לא פלטינו. וקיימא לן בכל דוכתא שיש ספק ואין מנהג ידוע, שב ואל תעשה עדיף וסב"ל. וע"ע בספרי שו"ת ברכת אוריאל (חלק א' עמוד צ"ז ד"ה במקום) שהארכתי בענין סב"ל, עיי"ש. ולכן אם רוצה להדר ולהדליק נ"ח עם ברכה קודם שמדליקים עליו בביתו, אינו רשאי.

ואנכי הוראה לרבינו הגאון רבי שלמה קורח זצ"ל בספרו עריכת השולחן (כרך ט' עמוד ק"ס סעיף ה') שכתב וז"ל, בן ישיבה הרוצה להדר ולהדליק בפני עצמו, יכוון שלא יצא ידי חובה בהדלקה של הישיבה. ובהערה שם (ס"ק ה) כתב וז"ל, כך פשוט לע"ד, וגם מברך בהדלקתו, עכ"ל. אולם לאחר המחילה כד"ת, לא ידעתי מנין שגם מברך הוא בהדלקתו, והייתי מחרש אם רבינו זצ"ל היה אומר שידליק נ"ח בלי ברכה כגון ששומע מאשכנזי שמברך על נרותיו, אבל שהוא עצמו יברך הרי מידי ספק לא פלטינו, וקיימא לן ספק ברכות להקל. וראה עוד בתרומת הדשן (סימן ק"א), ובבית יוסף (סימן תרע"ז ד"ה כתב בתה"ד), ובשו"ת מהרש"ל (סימן פ"ה), ובט"ז (שם ס"ק א'). וכבר האריכו בזה רבים מהפוסקים, זה אומר בכה וזה אומר בכה, ומידי ספק לא יצאנו, ואכמ"ל.

ולאחר כתיב זאת מצאתי בס"ד שכבר נשאל בזה רבינו חיים כסאר זצ"ל בספרו שו"ת החיים והשלום (סימן קצ"ח) וכתב וז"ל, בני הישיבה הלומדים בבית המדרש ואוכלים וישנים שם, האם הם יוצאים בנרות חנוכה שמדליקים בבתיהם, או יסמכו על ראש הישיבה שמדליק נרות חנוכה. והשיב, אע"ג שיוצאים בנרות חנוכה שמדליקים בבתיהם, מכל מקום למ"ד צריך לברך על הראיה אף שמדליקים עליהם בבתיהם, לצאת ידי הכל יסמכו על ראש הישיבה שמדליק שם, ויעמדו בשעה שמ ברך בכדי שיענו אמן, עכ"ל. ואע"פ שמרן בשו"ע (סימן תרע"ז סעיף ג') לא ס"ל בכהאי גוונא לברך על הראיה, כיון שמדליקים עליו בביתו. וע"ע במשנ"ב (שם ס"ק ו'). וכן פסק להדיא הרב שתילי זתים (שם ס"ק ו') כדעת מרן השו"ע וכדעת הפר"ה, שאין חיוב בראיה אם מדליקים עליו, ודלא כדעת הרמ"א (סימן תרע"ז סעיף ג'). מכל מקום גם רבינו חיים כסאר לא ס"ל שייברך, אלא לרווחא דמילתא נקט שישמע מאדם אחר אם רוצה לצאת ידי אליבא דכו"ע. וכן עיקר. וכ"ז לבני תימן וספרד, אבל בני אשכנזי בלא הכי לא אחד מברך אפילו בביתו. ואם הוריו נמצאים בחו"ל שזמני ההדלקה שונים מארץ ישראל, מאחר ובזמן חיובו אף אחד לא מדליק עליו, גם בני תימן וספרד צריכים להדליק נ"ח עם ברכה. וכן אם ח"ו הוריו לא מדליקים נ"ח מכל סיבה שהיא כגון שאינם שומרי תורה ומצוות עדיין, לכו"ע פשוט שחייב להדליק נ"ח עם ברכה.

לסיכום הלכה למעשה: בחור ישיבה שמדליקים בביתו נרות חנוכה, גם אם יקדים להדליק עוד קודם שהם מדליקים, וגם אם יכוון שלא לצאת ידי חובה בהדלקת הוריו, אינו יכול "להדר" ולהדליק נרות חנוכה עם ברכה. אמנם אם רוצה להדליק בלי ברכה כגון ששומע ברכה מפי חבירו, תע"ב. ואם הוריו לא נמצאים בארץ, כיון שזמני ההדלקה שונים מזמן חיובו, צריך להדליק נ"ח עם ברכה.

לשאלות בהלכה בכל שעות היממה דיני והלכות חנוכה
חייגו כעת: *8416* שלוחה 1

ניתן לשלוח שאלות לרבנים בכתובת מייל:
sm08830222@gmail.com

גם אתם יכולים להיות שותפים ביכוי הרבים!

ותהיו שותפים בהפצת עלון השבת של יהדות תימן בתרומה של כ-100 ש"ח - הינך שותף בהפצת העלון בארץ ובתפוצות

בקשה חשובה!
הואיל ובמערכת 'משכן שילה' שוקדים כעת על הוצאת ספר זכרון נרחב לזכרו של הגאון צוק"ל, בשיתוף עם מערכת מכון המאורות להוצאת כתבי רבותינו חכמי תימן כאן המקום לפנות ולבקש מכל שיש בידו חומרים / שביבים והנהגות / מכתבים אגרות וכל חומר אודות הגאון זצ"ל שיזאל בטובו לשלחם למערכת בהקדם האפשרי.

לזכרון עולם בהיכל ה'

לזכר ידידנו הנעלה והבלתי נשכח רבי יוסף מדמון זצ"ל

~ במלאות י"ב חודש להסתלקותו ~

קשה לפצות פה כאשר עדיין כולנו המומים ומזועזעים מהאסון והטרגדיה הנוראית כל כך, בפטירתו של אחינו, דודינו, חברינו היקר והאהוב על כולם - רבי יוסף מדמון זצ"ל, וקשה לעכל שעבר י"ב חודש מאז פטירתו, י"ב חודש ללא המנוח רבי יוסף. אשר כל כך היה אהוב על הבריות, נעים הליכות, נוח לבריות ונוח למקום. כל ימיו משחר נעוריו ועד יומו האחרון לא מש מאהלה של תורה, אך בענוותנותו ובפשטותו הגדולה ידע גם ידע להסתיר מעין כל את גדלותו ועוצמתו.

מעשים רבים שמענו מאז פטירתו על נועם מידותיו, אישיותו הדגולה, ועל התמדתו וקביעותו בלימוד התורה גם לאחר יום עבודה עמוס ומייגע בהעמדת טהרת שולחנם של בית ישראל במסירות עד אין קץ - מרוב חיבתו ואהבתו לתורה הקדושה, השתדל בכל מאודו שלא לבטל קביעותו ללימוד התורה. עד כדי כך שלא היה מוכן לנסוע להתארח בשבתות אפילו אצל בני משפחה קרובים, וטעמו ונימוקו בפיו כי נסיעה כזו משבשת לו את כל סדרי הלימוד ביום השבת.

זאת מאחר שמנהגו בליל שבת קודש היה להשכים קום בשעות הבוקר המוקדמות ולהגות בתורה"ק, כמו כן היה לו שיעור קבוע בביתו לאחר סעודת ליל שבת, בספר ה"אור החיים" הקדוש, שיעור אשר המשתתפים בו היו יוצאים עם טעם גן עדן לכל ימות השבוע. גם בשבת בבוקר לאחר סעודת שחרית של שבת, לא אבה ללכת ל"עונג שבת" בבית מי מקרוביו, ושוב מאותו הסיבה, כי לאחר הסעודה היה יושב ולומד עד מנחה של שבת. כך ידע לנצל את הזמן שבידו עד תומו לעבודת השם וללימוד התורה באופן מופלא ביותר.

גם מרן הגר"ש מחפוד שליט"א סיפר, כי כל חבריו לעבודת הקודש, היו נהנים וחפצים בקרבתו, היו נהנים לשמוע ממנו דבר חכמה, ולראותו עולה ומתעלה ומתחדש בכל יום ויום בתורה ויראת שמים טהורה. והוסיף הגאון שליט"א, ואפילו בעבודה כל אימת שהיה זמנו פנוי, היה נוטל את הספר ולומד ולומד.

כל כך יקרה בעיניו הייתה קדושת השבת, עד כדי שההכנות לשבת קודש אצלו היו נעשות ונשלמות ברובם מבעוד מועד - כבר ביום חמישי, ומעט מזעיר היה מותיר ליום השישי. והכל על מנת שיוכלו להקביל את פני השבת בצורה הכי מכובדת שאפשר, ובניחותא, כיאות לכבודה של שבת המלכה.

בנוסף לכך, היום אנו מגלים למפרע שאף מחנך דגול היה המנוח רבי יוסף זצ"ל, בנו ובנותיו שיחי' מספרים כי על כל צעד ושעל היו מתייעצים עמו, לא היו עושים דבר מבלעדי עצותיו המחכימות. ואם קרה ולא שמעו לו, היו מתחרטים על כך כי עצותיו נבעו ממעיין החכמה ומתבונה מחושבת.

כמו כן, היה יושב עם נערים צעירים ובוגרים, ומנהל עמם שיחות נפש עמוקות ממש עד השעות הקטנות של הלילה. וכל זאת על אף שהיה משכים לעבודתו עבודת הקודש כשוחט ובודק סכינים משעות הבוקר המוקדמות עד שעות אחר הצהרים המאוחרות, וכמובן שעבודה זו שוחקת את הכוחות. אך כזה היה רבי יוסף זצ"ל - נתן ונתן את כולו למען הכלל והפרט.

כבר בשבת הראשונה לאחר פטירתו הורגש בבית הכנסת השכונתי במקום מגוריו, את החלל הריק והעצום שנותר עם הסתל-קותו לשמי מרום של המנוח ז"ל, זאת לאחר שדקות ספורות לפני כניסת השבת, לפתע ציבור המתפללים גילה שתאורת בית הכנסת לא הודלקה כלל, גם בשבת בבוקר חשו הציבור באבדן העצום, לאחר שהרגישו בקור חודר עצמות מחמת שלא שמו לב שאף צריך להדליק את המיזוג אוויר, וכמובן שמי שהיה דואג לכל זה, היה זה המנוח רבי יוסף זצ"ל.

גם במשך סעודות השבת חשו קרוביו ומקורביו באבידה הגדולה, מאחר שסדר הדברים התנהל בעצלתיים, ואפילו נייר חתוך לשבת לפתע שמו לב שאין, כי רבי יוסף הוא היה זה שהיה דואג לכל זה. היה חסר את הדמות היקרה והמאירה הזו אשר היא זו שהייתה דואגת לכל אחד ואחד מהיושבים, מאירה וקורנת פנים לכל אחד באשר הוא, משמחת את כל אלו שבאו בצל קורתו, בזריזות מופלאה היה דואג לכל דבר ודבר עד הפרט האחרון, וכך בכל שמחה ושמחה בשמחות של המשפחה הוא היה מקבל את כולם מושיב את כולם ומחייך לכולם. היה הוא נפש נקי וצדיק, נפש יקרה, נפש שלימה בכל מידה נכונה, עדינה ונעלית, נפש אצילית ומרוממת, נפש שכל מי שזכה לעמוד בקירבתה היה מתמלא אור ושמחה פנימית אמיתית - כי זה היה המנוח רבי יוסף זצ"ל.

יתן ה' שאכן נלמד ממידותיו המופלאות של המנוח היקר, לעשות כל מעשינו לשם המצוה ב"ה לעד.

ת.נ.צ.ב.ה

~ הונצח ונודב ע"י בני המשפחה שיחיו ~

המעוניינים להרים תרומתם למען קרן האלמנה והיתומים השכולים

יש לפנות בטל' 052-7144-837

הילולא הצדיקיא

"יעלזו חסידים בכבוד, ירננו על משכבותם"

צדיקים אפילו בקבר מרננים הם בדברי תורה. (עפ"י ברכות ס"ד ע"א).

"שומר ה' את כל אוהביו" -

את לרבות שבזכות הצדיקים שאצלו,
הקב"ה שומר גם אחרים שאינם ראויים.

(עפ"י עץ חיים חלק א' דף ט' ע"ב).

רבי סעדיה ב"ר אברהם אלנדאף זצ"ל,
מחכמי ירושלים - י' כסלו ה'תש"ס.

רבי סלימאן נחמיה ב"ר יחיא שרארה זצ"ל,
מרבני מחוז נוף - י' כסלו.

רבי טוב והב זצ"ל, רבה של שכונת רמת החייל ת"א
י"ג כסלו ה'תשס"ח.

רבי יהודה ב"ר זכריה מחפוד זצ"ל, מרבני צאלע
כ"א כסלו ה'תשל"ט.

רבי חיים ב"ר שמואל כסאר זצ"ל,
ראש ישיבת 'בית אלשרעבי'
ומגדולי רבני תימן בדורות האחרונים
כ"ב כסלו ה'תשנ"ח.

רבי מנחם ב"ר סאלם חאצרי זצ"ל, מרבני הוד השרון
כ"ב כסלו ה'תשנ"ז.

רבי חיים ב"ר סעיד דמתי זצ"ל, מחכמי ירושלים
כ"ג כסלו ה'תרע"ז.

רבי דוד ב"ר ישראל צאירי זצ"ל, מדייני מכלאף שרעב
כ"ג כסלו ה'תש"ג.

(עפ"י 'שערי שלמה' מאת הרה"ג רבי אלמוג שלמה אכלופי שליט"א)

הודעה חשובה!

המעוניינים להקדיש את הגליון לעילוי נשמת, רפואה
שלימה, הצלחה וכו',
וכן המעוניינים לסייע בהפצת הגליון באזור מגוריהם,
יפנו למערכת הגליון.

יש לך אזכרה? זקוק לישועה או רפואה?

לפניך מספר אפשרויות להבאת הישועה אל תוך ביתך:

1 הנצח את שמות יקירך בספר מכורך לדורות עולם
בספרי המאורות הגדולים - רבותינו חכמי תימן זיע"א.

2 הקדש את יום לימוד התורה בהיכל ישיבת
'מאורות הרש"ש'

שע"י המרכז הרוחני העולמי ליהדות תימן.

3 הקדש את זכויות אלפי דקות לימוד התורה
על ידי מאות הלומדים מדי יום ביומו בקו המאורות
הקו העולמי ליהדות תימן.

**ובזה תזכה לישועות גדולות,
ולהקדיש ולהנציח את שמות
היקרים לך לדורות עולם.**

לפרטים ויצירת קשר - חייגו כעת:

sm08830222@gmail.com | 1800-30-27-77

המרכז העולמי למורשת יהדות תימן

ארגון כינוסים
ושיעורי תורה
בארץ הקודש

קו המאורות
הקו העולמי
ליהדות תימן

בית
הוראה
ארצי

הוצאת
כתבי
רבתינו

בתי מדרש
לתורה
והוראה

מכון
המאורות

להוצאת כתבי רבותינו חכמי תימן

ת.ד. 99 בני ברק / טל: 03-30-8888-5 / פקס: 1533-6167808

מופץ הינם לזיכוי הרבים בבתי הכנסת בארה"ק ובתפוצות | מעוניין לסייע בהפצת הגליון? אנא פנה למערכת בהקדם!